

105

Han lever

Han le - ver, han är upp -
 stån - den i-från de dö - da och le-ver
 än. Han le - ver, han är upp -
 stån - den i-från de dö - da och le - ver i -
 gen. I En sis - ta mål - tid fick han
 fi - ra in-nan straf - fet han skul-le
 få. Det blev en bör - jan till en ge -
 men - skap, som gäl-ler al - la sto - ra som

små. Han sänt. 4 Sen gick de el - va till
Gal - li - leen för att få ho - nom
å - ter - se. Han sa - de till dem,
be dem att föl - ja döp dem i
Fa - derns, So - nens och An - dens namn.

2 När de tog Jesus, dömde honom 3 "Kroppen är borta" sa en ängel
till att spikas på korsets stam, tom är graven, var inte rädd!
när han tog på sig vår synd Men många tvivla', kändes
och smärta omöjligt,
då blev han världens offerlamm. att tro det budskap Gud hade sänt.
Han lever . . .

4 Sen gick de elva till Gallileen
för att få honom återse.
Han sade till dem, be dem att följa
döp dem i Faderns, Sonens och Andens namn,
Han lever . . .

Text och musik: Rut Petrén, Shewit Besrat, Emanuel Karlsson